

„GAZETA PIEKARSKA“
wychodzi 1. i 15. każdego
miesiąca i kosztuje:
na cały rok . . . 6 kor.
na pół roku . . . 3 kor.

Numer pojedynczy 30 hal.

W Niemczech 6 marek
w Ameryce 2 dolary
w Rosyi 3 ruble
rocznie.

Należytość płaci się z góry.

Listów nieopłaconych
nie przyjmujemy.
Rękopisów nie zwracamy
Na odpowiedź prosimy za-
łączyć markę 10. hal.
Reklamacje niezapieczone-
wane wolne są od opłaty
pocztowej.

Ogłoszenia zamieszczamy
po 40 hal. za wiersz petit.
pierwszy raz, następne po
20 hal. — Drobne ogłosze-
nia po 20 hal. od wiersza

Redakcja i administracja: Kraków, Garbarska, 12.

Nr. TELEFONU 1068.

Wydawca i odpowiedzialny redaktor: Leon Bałuk.

Żądania czeladzi piekarskiej w Wiedniu.

Czeladnicy piekarscy w Wiedniu żądają
wyższej płacy i niższej godzin pracy.

W piekarniach żądają najwyżej 10-go-
dzinnej pracy w fabrykach 8 z odpowied-
niemi paузami, jednego dnia wolnego w ty-
godniu, ograniczenia przedłużania godzin
pracy, a w razie pracy poza godzinami oso-
bnego i wyższego wynagrodzenia. Dalej pra-
gną zniesienia regularnej pracy nocnej. Ża-
dają wydatnej ochrony ucznia, badania le-
karskiego celem wydania świadectwa, czy
uczeń posiada zdrowie do tego zawodu, jak
również ustalenia liczby uczniów w piekarni.
Piekarnie mają być urządzone ściśle według
przepisów higieny, nie w suterrenach, woda
czysta i zdrowa, ciężar worków z mąką ma
być zmniejszony z 85 na 50 kg. W życze-
niach czeladzi jest też mowa o zamianowa-
niu zawodowych inspektorów piekarstwa,
którym mają być dodane siły pomocnicze
z robotników piekarskich. Przeciwni są sta-
nowczo wiktowania się u majstra. Żądają
zakładania szkół zawodowych piekarskich
z nauką w teorii i praktyce, aby uczeń
miał sposobność wydoskonalić się w swym
zawodzie. Nauka nie może odbywać się
w czasie przeznaczonym na spanie, lecz
w takim czasie, aby uczeń ze świeżym u-
mysłem mógł z niej korzystać.

Żądają również zmiany §. 74. na ko-
rzyść robotnika, ubezpieczenia na starość,
od wypadku i t. p.

Jeżeli żądaniom powyższym nie uczyni
się zadość, wystąpią czeladnicy silnie zor-
ganizowani, a do tego jest jeszcze czasu 5
miesięcy (do 7. kwietnia 1912).

Majstrowie piekarscy w Wiedniu cieszą
się z tego przygotowania 5-miesięcznego
czeladzi, bo i oni przez ten czas wzmocnią
się i zapowiedzianego dnia 7 kwietnia łą-
kać się nie będą.

Stowarzyszenie wiedeńskich majstrów
piekarskich rozesłało do każdego majstra
cyrkularz, w którym wzywa do solidarności
i brania udziału w zebraniach celem przy-
gotowania się na przyszłość, gdyż w r. 1907
należytego przygotowania nie było. *Postano-
wiono trzymać się tej zasady, że bez poprzednio
przeprowadzonej reformy o wyższej płacy robotnika
owy być nie może.* Czeladź bowiem żąda płacy

wyższej i godzin mniej, ale nie chce podo-
bno, aby to było w związku z reformą.

* * *

Pamiętajmy, że w Krakowie o niespo-
dzianki nie trudno. Niechże Koledzy będą
przygotowani na przyszłość, każdy dla sie-
bie i *wszyscy razem.*

Solidarność — to potęga!

Skutki strejku piekarzy w Budapeszcie.

Podobno budapeszteński strejk piekarzy był
niemiłym majstrom, a jeszcze więcej czeladzi, kon-
sumcya białego pieczywa w czasie strejku była zna-
cznie niższą, a publiczność przyzwyczaiła się również
do domowego pieczywa jak i ciast z oukierń.

Z tej przyczyny po ukończeniu strejku około
100 czeladników białych nie znalazło napowrót miej-
sca. Przez przyzwyczajenie się publiczności do do-
mowych wyrobów piekarskich traci więc majster,
bo mniej wypiekać będzie, ale traci również czeladź,
bo jej z tego powodu majster nie potrzebuje.

W tym czasie powiększono również komunalną
piekarnię budapeszteńską, przez co również mniej
odczuwano strejku, bo co piekarze przez dwa miesią-
ce wcale nie wypiekali drobnego pieczywa to pie-
karnia komunalna dostarczała. Takie sprawy podko-
pują bardzo przemysł piekarski i przynoszą szkodę
majstrowi i czeladzi. Taki był skutek strejku.

Piekarnia komunalna wypiekać miała ciemny
chleb *tylko dla biedniejszych klas*, tymczasem przez
strejk *dostarczała pieczywa dla wszystkich* w ilości
około 80.000 kg.

Widzimy z tego, ile szkody z nierozważnego
kroku dla piekarstwa: to tamowanie jego rozwoju,
W Budapeszcie nie jedzą po strejku ani rożków ani
bułek, bo się od tych odzwyczaili, a piekarz biały
siedzi z założonymi rękami, wypoczywa i czeka, aż
publiczności smak przyjdzie na białe pieczywo. Cała
wina na kogo spada?

Zbiory zboża w Austrii.

Tegoroczne zbiory zboża w Austro-Węgrzech
były daleko lepsze niż w roku ubiegłym. Jakość
zboża i wydatność są znakomite, z wyjątkiem Gali-
cyi. Ilość ta nie może jednak wystarczyć dla nas
z powodu wielkiej konsumcji. Dlatego zakupiono
do Czech pszenicę z Niemiec, do Budapesztu z Ru-
munii i Serbii, do Galicyi z Rosyi i z Rumunii.

Import zboża staje się skutkiem braku potrze-
bą konieczną. Wysokie ceny sprowadzonego zboża
są następstwem wysokich cel agrarnych. U nas ol-

zbożowe nie mają wielkiego znaczenia w budżecie
państwowym, bo są zbyt wysokie. Niemcy mają z te-
go tytułu znaczne dochody.

Gdyby u nas zniżono cła przynajmniej do po-
łowy, sprowadzono by więcej z zagranicy, co dałoby
państwu znaczne dochody, a ulżyłoby wielce tej
wygórowanej drożyznie.

„Przyjaciel Ludu“ w Nr. 42 z dnia 15. paź-
dziernika, str. 15 sądzi o tej sprawie wprost prze-
ciwnie:

„Narzekania na brak zboża i głosy, aby znieść
cła, że zboże się znajdzie, nie mają też usprawie-
dliwienia. Przez otwarcie granic zboże nie potanieje
zarobią na tem tylko dostawcy, a grozi to podko-
paniem krajowej produkcji. Że zboża mamy mało,
to winniśmy po części sami, że za mało produkuj-
my, ale wina główna jest w tem, że rolnika dotąd
nie otaczano należytą opieką, że nie nauczono go,
jak ma więcej produkować“.

Ceny żyta w Rosyi.

W ministerstwie handlu odbyła się narada przy
udziale przedstawicieli piekarzy i młynarzy w spra-
wie wzrastających cen żyta. Zwyżka cen żyta nie
była oczekiwaną, ponieważ zbiór nie był gorszy od
zbioru ubiegłego roku. W Niemczech żyto również
się udało, a więc wywozu z Rosyi spodziewać się
nie należy. Przyczyna podwyżki cen tkwi w speku-
lacji handlarzy i pozostaje w stosunku do urodzaju
pszenicy, której zapotrzebowanie ku jesieni wzrasta.
Podrożenie artykułów spożywczych w Rosyi i za gra-
nicą również wpłynęło na podwyższenie cen żyta.
„St. Pet. Ztg.“ pisze, że należałoby przede wszystkim
ograniczyć wywóz żyta za granicę.

Oprócz żyta ozimina w ogólności obrodziła.
w Rosyi. Ceny zboża jednak są wysokie, bo jarzyna
prawie wszędzie zawiodła, przez co zwiększył się po-
pyt na oziminy. Cena oziminy w Rosyi jest wyższa,
niż za granicą, gdyż zboże wysyła się do wschodnich
gubernii, gdzie nie było urodzaju. Sądzą, że po za-
potrzebowaniu w tych guberniach, ceny znów nieco
spadną.

Echo z tegorocznej wystawy piekarsko-młynarskiej we Lwowie.

W czerwcu b. r. urządzoną była pierwsza pol-
ska wystawa piekarsko-młynarska we Lwowie.

Jak na pierwszy raz wypadła ona rzecz można
okazać, lecz nie tak jeszcze obficie, przez wystaw-
ców obesłana, jak to można widzieć za granicą.

Również ilość wystawców była stosunkowo do

liczby wytwórców pieczywa w Galicyi (a jest ich podobno 6000) zbyt mała bo tylko 60 tu.

Wytwórcami byli także koledzy z Poznańskiego, Kongresówki i t. d.

No ale trudno! Widać, że jeszcze nie dorosliśmy do tego zrozumienia rzeczy, jak nasi cudzoziemcy. A w tem właśnie tkwi wielka szkoda, a dla nas strata moralna i materyalna, bo z taką pokąźną ilością wytwórców, jaką kraj nasz posiada, musiałoby się społeczeństwo, jak i wszelkie władze o wiele więcej liczyć. Dzieje się to jednak dlatego, że sami z nadto liczymy na tych, którzy nam wiele obiecują a w gruncie rzeczy, gdy przyjdzie od nich żądać poparcia, wtedy albo nie mają czasu, lub też nie przygotowali żadnego materyału, abyśmy z niego mogli chociaż coś wykonać, a przez to samo uzyskać, dla naszej powagi, jaka nam się słusznie należy już z samej nazwy „żywciele całego społeczeństwa”. Wiadomo powszechnie jakie są korzyści z reklamy. Nie jeden, ale wszyscy wystawcy oczekiwali i oczekują z wielką niecierpliwością odznaczeń, jakie im przyznano na tej wystawie, bo każdy prawie chciał albo klisze albo ogłoszenie widzieć, czy to w dziennikach czy to na woreczkach papierowych, których używa się do opakowania pieczywa.

Lecz 5 miesięcy mija, a tu nie o tem nie słychać. Wszak niektórzy już pieniądze za medale powysyłali na ręce PP. Kolegów lwowskich należących do Komitetu. W ostatnim numerze z dnia 1-go listopada jest list czcigodnego p. Prezesa Schirmera, w którym pisze, że „naszej winy tu niema”. A ja twierdzą, że jest wina — jeżeli nie zupełna, to po części.

Pytam się dlaczego do dziś dnia nie był zwołany pełny Komitet tejże wystawy na posiedzenie, który z pewnością byłby obmyślił środki do przyspieszenia wydania medali i dyplomów, przyznanych tak przez Komitet Jury, jak i przez Izbę Handlową lwowską. Redakcyja „Gazety piekarskiej” jest ustawicznie zapytywana przez wystawców, co się dzieje z ich odznaczeniami, a cóż im ma odpowiedzieć, gdyż tak trudno się „czegoś” z tego Lwowa dowiedzieć, jak gdyby był na drugiej półkuli ziemi.

Każdy to przyznać musi, że takie postępowanie Komitetu, nikogo nie zachęci do obesłania następnej wystawy, tem bardziej, że już teraz było bardzo wielu, którzy się zapatrywali z pewnem uprzedzeniem, no! a teraz oczywiście jeszcze z większem, gdy na nagrody muszą aż po pięć miesięcy czekać.

Dla przykładu wspomnę, że zarządy zagranicznych wystaw wysyłają w przeciagu miesiąca przyznane odznaczenia, a w Krakowie po wystawie balneologicznej widziałem już w dwa tygodnie dyplomy przyznane wystawcom.

Więcej trzeba dobrej woli i ochęci, a wtedy będzie lepiej.

Odnaczony majster piekarski.

Piekarskie wiadomości z zagranicy.

„La Boulangerie française” podaje następujący artykuł:

Praca dzienna (Wspomnienia z podróży)

Korzystając z czasów ogórkowych, jakie rok rocznie mamy, postanowiliśmy z kilkoma kolegami zwiedzić Włochy, w których praca nocna w piekarstwie ma lub miała być od dwóch lat zamienioną na pracę dzienną, i w ten sposób kwestyę tę zbadać gruntownie i zaznajomić się z opinią naszych kolegów włoskich. Nikt lepiej nie zna tej kwestyi jak oni i nikt nie oceni lepiej dodatnich i ujemnych stron tej kwestyi, którą nam niektórzy członkowie parlamentu francuskiego chcą narzucić. Wywiady, które poczyniliśmy z zupełną bezstronnością i bez uprzedzeń, odnosiły się do miast: Turyn, Medyolan, Weneoya, Rzym i Neapol.

Na szczęście trafiłszy na pana M. Galloni, doradcę prawnego i sekretarza Towarzystwa wzajemnej pomocy majstrów piekarskich w Medyolanie, który z całą uprzejmością oddał się do naszej dyspozycyi i udzielał nam potrzebnych wyjaśnień.

Ustawa wzbraniająca majstrom piekarskim pracowania w piekarniach od 9. wieczór do 4. rano — uchwaloną została we Włoszech w marcu 1908, a to wbrew woli piekarzy pomimo licznych z ich strony protestów. Ustawa ta, której wykonanie polecono władzom miejskim, bywa rozmaicie wykonywaną,

zależnie od zapatrywania tych władz. Ustawa ta bywa skrupulatnie wykonywaną we wszystkich większych miastach prócz Medyolanu, gdzie majstry wspólnie z czeladzią uchwalili robotę rozpoczynać o 2. rano.

Piekarze włoscy w roku 1910 wnieśli podanie do władz, aby im dozwolili rozpoczynać robotę wczesniej o 2 godziny t. j. o 2. rano — na co 29. grudnia 1910 dostali odmowną odpowiedź. Piekarze włoscy, z którymi mieliśmy sposobność mówić o tej sprawie zgodnie oświadczyli, że ustawa, zabraniająca nocną pracę, sprawia masę niedogodności i strat, tak dla majstrów jak i dla czeladzi.

Pan Galloni zapewniał nas, że niektórzy majstromie, którzy byli za tem, aby ustawę tę w życie wprowadzić — po jej wprowadzeniu, przekonawszy się o stratach i nieprzyjemnościach, zmienili zdanie i przyłączyli się do tych kolegów, którzy żądali, aby ustawę zmodyfikować.

W miejscowościach, gdzie ustawa jest ściśle przestrzegana — czeladź przychodzi do roboty o godzinie 3³/₄ rano; w ten sposób roboty rozpoczyna się rzeczywiście o 4.

P. Claudio Gioggi, majster piekarski w Rzymie zapewnia nas, że pierwszy wypiek trudno było wyprzedzić, bo skoro dostarczono do sklepów następne wypieki, to nikt pieczywa z pierwszego wypieku brać nie chciał. W ten sposób co dzień przeważna część pieczywa z pierwszego wypieku marnowała się.

W Turynie i Medyolanie wyrabiają pewien gatunek bułek, które nie wymagają fermentacyi. Na pierwszy wypiek idą właśnie te bułki. Na następne wypieki idą pieczywa, które wymagają niewielkiej fermentacyi. Największe ohleby wyrabiane we Włoszech ważą 500 gramów, niektóre 750 i tworzą tak nazwany przez Włochów gruby ohleb.

Oprócz niedogodności jakich przysparza robota dzienna w piekarstwie, które wszyscy znamy, a które tej samej natury są tak we Francyi jak i we Włoszech, i które częstokroć wykonywane były przez naszego kolegę p. Sauvage — członka izby handlowej w Paryżu — piekarze włoscy niepokojeni bywają przez funkcjonaryuszy policyi, którzy ich często budzą w nocy dla przekonania się, czy ustawa jest ściśle przestrzegana.

Zdarzają się wypadki, że przy połoonych rewizjach nocnych znajdują pieczywo gotowe, które podług ich zdania jest za świeże — formują z tego tytułu protokoły, na mocy których majstrów piekarskich pociągają do odpowiedzialności i nie tu nie pomagają argumenty dowodzące, że ci funkcyonaryusze są w błędzie — nawet dowodzenie, że przy tej rewizyi nie spotkano czeladzi przy robocie.

P. Galloni wykazywał nam niedogodności pracy dziennej jakie ponoszą piekarze w Medyolanie.

To miasto podzielone jest ulicą, z której jedna strona ulicy zabudowaną jest przez Medyolańczyków, druga przez mieszkańców sąsiadującej gminy. Z każdej strony ulicy są piekarnie. Piekarze medyolańscy muszą przestrzegać ściśle ustawę i mogą piec tylko w dzień, gdy piekarze po drugiej stronie ulicy, należący do gminy sąsiadującej, z całą swobodą pieką w nocy — i skoro świt dostarczają klientom medyolańskich piekarzy świeże pieczywo.

Opowiadał nam p. Giolli, że co rano piekarze mają przeprowadę ze swojemi konsumentami. Konsumentci nie chcą wiedzieć o ustawie wzbraniającej pracy w nocy — oni chcą mieć wczesnie na czas świeże pieczywo. — Przez te wymagania konsumentów, które codziennie się powtarzają, sytuacja piekarzy jest nieznośna.

Wszystkie te uwagi udzielił również p. Galloni panu M. Godart posłowi z Lugdunu, który jest zarazem twórcą projektu zdążającego do tego, aby i we Francyi noona robota była zakazaną. — Dlaczego p. Godart w swoim memoriale nie wspomina o tych uwagach zrobionych mu we Włoszech — tego wyrazić nie ośmielię się.

Jeżeli weźmiemy pod uwagę wszystkie niedogodności o których powyżej wspomnieliśmy i które spowodowała we Włoszech ustawa zakazująca pracy w nocy — to o wiele większe byłyby niedogodności dla nas gdyby chciano i u nas zastosować tę ustawę. W Medyolanie, piekarnie używają codziennie od 80 k. do 400 kg. mąki. Każda piekarnia używająca oko-

ło 200 kg. mąki i więcej dziennie, posiada 2 do 3 piecy.

Chleb zwykły sprzedaje się po 45 centimów za kilogram. Chleb luksusowy (typ wiedeński) po 50 centimów za kilogram.

Czeladź płacona jest podług kontraktu zawartego między majstrami a czeladzią. Kontrakt ten zawarty został od dnia 1. lipca 1911 do 30 kwietnia 1916 r.

Cennik dla chleba zwykłego. Ceny wyszczególnione w niniejszej tablicy wykazują płatnie jaką majstromie wypłacają czeladzi za wyrobienie 100 kg. mąki. Bez względu na to ilu czeladzi majster do wypieku swego pieczywa zatrudnia — nigdy więcej nie płaci jak 5 franków za wypieczenie 100 kg. mąki. Ta wypłata 5 franków rozdziela między siebie czeladź zajętą przy wyprodukowaniu pieczywa. Tablica niniejsza wykazuje w jaki sposób płatna, jak dzielono między czeladź — z uwzględnieniem, czy w wyprodukowaniu pieczywa było zajętych 2, 3, 4, 5 lub 6 czeladzi.

	1	2	3	4	5
Wypiek do 600 kg. mąki	1.40	1.20	1.05	0.83	0.72
Wypiek od 375 kg. mąki	1.20	1.05	0.90	0.75	0.62
Wypiek od 301 kg. mąki	1.05	0.90	0.75	0.62	0.58
Wypiek od 266 kg. mąki	0.90	0.75	0.62	0.58	0.58
Wypiek od 210 kg. mąki	0.75	0.62	0.58	0.58	0.58
Wypiek od 161 kg. mąki	0.62	0.58	0.58	0.58	0.58
Wypiek 160 kg. mąki	0.58	0.58	0.58	0.58	0.58
Kierownik	1.20	1.05	0.90	0.75	0.62
1 Czeladnik	0.24	0.21	0.18	0.15	0.12
2 „	0.21	0.18	0.15	0.12	0.11
3 „	0.18	0.15	0.12	0.11	0.11
4 „	0.15	0.12	0.11	0.11	0.11
5 „	0.12	0.11	0.11	0.11	0.11

Cennik dla pieczywa luksusowego (typ wiedeński).

Dla wypieku pieczywa luksusowego typu wiedeńskiego płaci majster 7 franków 50 cent. od wypieczonej 100 kg mąki. W taki sposób płatnia tych 7 fr. 50 c. bywa rozdzielana:

	Wypiek do 100 kg mąki 2 Czeladników	Wypiek do 100 kg mąki 3 Czeladników	Wypiek do 100 kg mąki 4 Czeladników
Kierownik	4.50	3.20	2.70
1 Czeladnik	3.90	2.45	2.15
2 „		1.85	1.50
3 „			1.15

Jest łatwo zrozumiałem, że jeżeli w piekarstwie da się zaprowadzić dzienną zamiast noonej roboty, to zaprowadzenie dałoby się najłatwiej zastosować we Włoszech. Więc wykonanie pieczywa nie wymaga takiej staranności jak u nas gdzie piekarnie są mniejsze — gdzie bez podwyższenia zapłaty majster może sobie dobrać odpowiednią ilość czeladzi i gdzie nareszcie rozpoczynać mogą swoją robotę o 4-tej z rana — gdy u nas pracę chcą zaprowadzić od 5-tej rano.

Skoro praca dzienna w piekarstwie włoskiem od dwóch lat z niedomagań dziennej pracy wybrnąć

nie może — to oć powiedzieć o dziennej pracy w naszym piekarstwie, gdzie jest tak wielka różnica w przygotowaniu ciasta w funkcjonowaniu całego aparatu piekarnianego.

Doświadczenie nabyte przez naszych kolegów włoskich, udowadnia namacalnie wady ustawy, która nikomu żadnej korzyści nie przynosi — i sprawia mi w tej sposobności przyjemność, że mogę zgodnie ze wszystkimi członkami korporacji piekarstwa francuskiego — nawoływać do solidarności i gremialnie podziękować za ustawę, którą nam niektórzy ustawodawcy narzucili zamyślając i dolożyć wszelkich starań i zabiegów, aby nie dopuścić do wprowadzenia w życie ustawy, która może tylko podkopać byt naszej korporacji.

Ceny targowe w Krakowie z dnia 10 listopada 1911

PRZEDMIOT	za	od		do	
		kor.	hal.	kor.	hal.
Pszonica czerwona i żółta	50 kg	12	05	12	45
„ węgierska	„	—	—	—	—
Zyto węgierskie	„	—	—	—	—
„ dworskie	„	10	—	10	50
Jęczmień na krupy	„	10	—	10	50
Owies targowy	„	8	50	8	80
„ na paszę	„	—	—	—	—
Kukurydza węgierska	„	9	40	9	75
Ziemniaki stołowe	„	—	—	—	—
Kminek krajowy	„	—	—	—	—
„ holenderski	„	—	—	—	—
Mak niebieski	„	50	—	55	—
Masło targowe	1 kg	2	40	2	60
Mleko zbierane	1 l	—	20	—	24
„ niezbiernane	„	—	26	—	30

† Anna Schmidt.

W dniu 28. października zmarła właścicielka piekarni przy ul. Floryańskiej, wdowa, Anna Schmidt, znana w Krakowie jako zaona obywatelka i członkini naszego cechu. Przez mozolną pracę zawodową nabawiła się ciężkiej choroby, która się zakończyła śmiercią. Pogrzeb odbył się w Krakowie w dniu 30. października. Cześć Jej pamięci.

Rozmaitości.

Otwarcie I. szkoły młynarskiej w Austrii. W Mährisch-Aussee otwarto dnia 15. października b. r. pierwszą szkołę młynarską w Austrii straniem kilku dzielnych ludzi. Inicytorem był p. Gustaw Schneider, który postarał się o lokal, potrzeby szkolne i siły nauczycielskie. Szkoła mieści się w zamku księcia Lichtensteina. Tymczasowym kierownikiem szkoły jest inżynier, p. Kallinka; zawodowym nauczycielem młynarstwa p. Langashek, kierownik młynów w Ssegedyuie. Urządzenie szkolne sprowadzono z Wiednia. Część przyrządów naukowych podarowały szkole rozmaite firmy. Przedmioty te przedstawiają wartość 30.000 K. Pracownie zaopatrzone są w modele maszyn, dające się poruszać zapomocą gazu lub elektryczności.

Piekarnia ludowa w Podgórzu. Jeden z majstrów krakowskich nadesłał nam następujące pismo:

Szanowna Redakcyo! Wobec pogłosek, jakoby w nowo otwartej piekarni ludowej w Podgórzu chleb miał być tańszym, niż we wszystkich innych piekarniach, raczy Szan. Redakcyo w szpaltach swego pisma zamieścić co następuje:

Prawie wszyscy piekarze przedkładają Świątnemu Magistratowi cenniki, w których cena chleba w bochenkach 2 kilowych wynosi maximum 64 hal. Są to deklaracje, które już każdego sklepikarza lub kramarza wiążą. Biorąc zaś pod uwagę, iż każdy sklepikarz chce i musi zarabiać na bochenku chleba 4 — 6 hal., przekonujemy Szan. Publiczność, iż do dziś dnia chleb 4 funtowy nie przekraczał granicy 60 hal., a nawet niektórzy piekarze sprzedawali w swych sklepach 2 kg. chleba niżej 60 hal. A przecież piekarnia ludowa też sprzedaje po 60 hal. Z powyższego faktycznego przedstawienia rzeczy wynika, że piekarnia ludowa cen chleba nie obniżyła, ani też wobec tężniejszych cen zboża obniżyć nie jest w stanie.

A zatem oczekamy cierpliwie dalszego prowadzenia piekarni ludowej, a jesteśmy ciekawi kiedy już piekarnia ludowa będzie w stanie obniżyć ceny chleba bez zniżenia cen zboża i robocizny.

N. N. majster piek. w Krakowie.

C. k. Inspektorat przemysłowy w Przemyślu. Nowo utworzony c. k. Inspektorat w Przemyślu mieści się przy ulicy Barskiej L. 4.

Zakaz wywozu zboża w Serbii. W Serbii zakazano wywozu jęczmienia i owsa. Rząd serbski chce zachować je jako paszę dla bydła. Zbiory tych zbóż wypadły tam nie świetnie, a rząd chce zapobiedz podróżniemu bydła. Odgrywają tu rolę i układy z Austrią o dowóz mięsa. Zakaz ten dla Austrii nie będzie szkodliwym, bo zbiór tych zbóż na Węgrzech wypadł dobrze.

Przeciw drożyznie drzewa i ziemniaków. Subkomitet drożyzniany zajmował się parlamentem na posiedzeniu 27. października następującymi wnioskami posła dra Marka:

1. „Wzywa się rząd, aby w miastach powiatowych i wszędzie tam, gdzie tego potrzeba zachodzi, urządził składy drzewa opałowego państwowych domenów. W składach ma się sprzedawać opał konsumentom wprost z wykluczeniem spekulantów, po możliwie najtańszej cenie“.

2. „Wzywa się rząd, aby chwycił się wszelkich możliwych do użycia środków w celu powstrzymania odbywającego się w ostatnim czasie masowego wywozu ziemniaków za granicę. Przedewszystkiem wzywa się rząd do użycia środków, któreby były zdolne zapełnić przyznane w czasie nieurodzaju ulgi taryfowe wyłącznie i jedynie wewnętrznej konsumpcji, a wykluczyć ich życie dla wywozu za granicę“.

Wnioski przyjęto.

W sprawie drożyzny ziemniaków wniósł w Izbie posłów dr. Diamand projekt ustawy, aby na czas nieurodzaju i drożyzny ziemniaków zakazano wyrobu wódki z ziemniaków; ma rozstrzygać zwykłą większością głosów Izba posłów, a nie władza administracyjna.

Sprzedaż drożdży w Węgrzech. Minister rolnictwa wydał rozporządzenie, mocą którego w przyszłości czyste drożdże spirytusowe lub czyste piwne mogą być sprzedawane. Aby zapobiedz zafałszowaniu, weszły już w życie surowe zarządzenia. W lokalach, w których drożdże piwne się wyrabia lub pakuje, nie mogą być fabrykowane inne drożdże ani nie mogą leżeć na składzie.

Dostawy wojskowe. C. k. Intendantura 10 korpusu w Przemyślu zawiadamia, że rozprawa ofertowa na dostawę chleba i owsa w drodze dzierżawy dla wojska zakwaterowanego w Kolbuszowej, odbędzie się dnia 14. listopada 1911. r. w magazynie wojskowym w Rzeszowie.

Warunki dzierżawy przejrzeć można w Intendanturze 10. korpusu w Przemyślu i magazynie wojskowym w Rzeszowie, od którego można otrzymać bezpłatnie zeszyt warunków (Bedingungscheft).

Rozprawa dzierżawna na dostawę owsa w roku 1912 dla c. k. pułku ułanów obrony krajowej Nr. 3. odbędzie się dnia 5 listopada b. r. o godz. 9 rano w lokalu Komisji prowiantowej tegoż pułku w Rzeszowie.

Blizszych wiadomości udziela wyżej wymieniona Komisya.

Komitet obywatelski w Tarnobrzegu dla sprawy Ferdynanda Kurasia umieszcza, co następuje:

Z inicytywy szerokich kół włościaństwa powiatu tarnobrzegskiego zawiązał się — jak wiadomo — w Tarnobrzegu, pod protektoratem Stanisława hr. Tarnowskiego, prezesa Akademii Umiejętności, Komitet obywatelski, któremu poruczono zajęcie się zebraniem fundusów na dar Narodowy w postaci zagrody włościańskiej dla bezdomnego poety ludowego Ferdynanda Kurasia.

Postanowienie to spotkało się z ogólnem uznaniem i serdeczną życzliwością wszystkich sfer społeczeństwa polskiego.

Celem przysporzenia fundusów oraz jak najszerszego rozpowszechnienia pism poety-wieśniaka postanowił Komitet zająć się rozsprzedażą tak dzieł poety, jak również innych wydawnictw, z których wydawcy ofiarowali wysoki procent (40) na rzecz Daru Narodowego.

Ze źródła tego mógłby jednak Komitet tylko wtedy zasilić swe fundusze, gdyby zawiadomomione o tem zostały jak najszersze koła czytelników polskich.

Z poważaniem

Sekretarz Przewodniczący
Zygmunt Kolasiński. w zast. Jan Słomka.
Sekretaryat Komitetu obyw. dla sprawy Ferd. Kurasia w Tarnobrzegu (Gajicya) poleca: Kolasiński Zygm.

Skarbczyk pieśni narodowych z życiorysami autorów i objaś. Tarnobrzeg 1909. 50 h. — Kuraś Ferdynanda Z pod chłopskiej strzechy. Poezye. Kraków 1905 50 h. Wiązanka z chłopskiej niwy. Poezye. Lwów 1909. 50 h. Tatarzy w Sandomierzu. Dwie legędy. Z przedmową Zygmunta Kolasińskiego. Tarnobrzeg 1910. 50 h. — Dzwon chłopska pieśni. Poezye (w druku).

40% z rozsprzedaży przeznaczono na Dar Narodowy w postaci zagrody dla poety ludowego Ferd. Kurasia.

Dowiadujemy się o otwarciu szkoły zawodowej uczniem w Lwowie z czego się bardzo cieszymy, lecz o wielebyśmy się więcej cieszyli, gdyby powstała we Lwowie szkoła zawodowa dla uczniów piekarskich.

Poświęcenie nowej piekarni. Dnia 12 listopada odbyło się poświęcenie nowo wybudowanej piekarni, oraz sklepu przy ulicy Topolowej Nr. 34. Własność p. W. Kroka. Piekarnia urządzona według najnowszej instrukcji budowlanej bardzo starannie i subtelnie wykończona. Poświęcenia dokonał ks. Władysław Miś, z parafii św. Mikołaja, wobec licznych gości swego zawodu i rodziny.

Nie tylko u nas na terror umia się zdobyć czeladzie piekarscy. W Nowym Sączu u jednego z majstrów piekarskich wybuchł bojkot z przyczyn nam niewiadomych, majster sprowadził obcych czeladzi do pracy, niepodobało się to miejscowemu i urządzili napad na piekarnię lecz ich zawczasu odparła policya (czy inaczey nie można tylko siłą pięści a nawet i bronią?)

NADESŁANE.

Złolny kierownik

młody, energiczny, posiadający chlubne świadectwa z kierownictwa pierwszorzędnych piekarń tak w kraju jak i zagranicą, przyjmie posadę kierownika szczególnie w większych, a przedewszystkiem maszynowych piekarniach. — Łaskawe zgłoszenia pod adresem: Jan Zieliński, Kraków, Sławkowska 6 III. p. — dom p. Lenerta.

Kamienica w Brzesku w rynku 1. piętrowa wolna od podatku jest do sprzedania wraz z urządzoną piekarnią, lub piekarnia do wydzierżawienia, wiadomości w Administracyi Gazety piekarskiej.

Maszyna do cięcia ciasta używana w dobrem stanie jest do sprzedania. Wiadomość D. Abrachamer piekarz, Prądnik czerwony.

Dom nowy, do wynajęcia, w którym mieści się piekarnia z piecem patentowym, eklep, mieszkanie i stajnia, w gminie Tarnawie, poczta Zembrzyce, stacya kol. Skawce. Zgłoszenia: Józef Prorok, tamże.

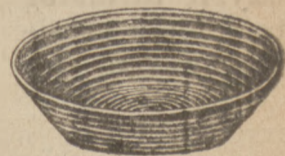
Piekarnia w ruchu będąca w mieście powiatowem i odpustowem z powodu nieszczęśliwych wypadków w rodzinie, pod korzystnymi warunkami zaraz do odstąpienia. Zgłoszenia: Piekarnia katolicka, Łężajsk ul. Wesola.

Agencya handlowa i dom komisyowy

ADOLF INFELD RZESZÓW

poleca wszelkiego rodzaju maszyny piekarskie, jak do cięcia i mielenia ciasta i mielenia bułki na tartę, dalej koszyki trzciniowe, płachty nieprzemakalne, oraz wszelkie armatury, w zakres piekarstwa wchodzące.

Cenniki darmo i oplatnie na żądanie.

Na składzie również wszelkie wagi, kasy ogniotrwałe, maszyny do szycia.

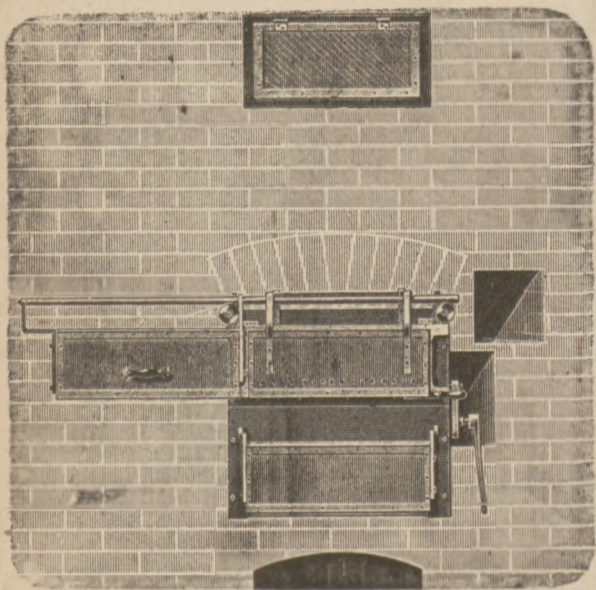

Popierajmy własny przemysł.

Swój do swego!

**Jedyna polska firma
TOMASZ GRAMATYKA
KRAKÓW, Retoryka 12.**

dostarcza wszelkiego rodzaju armatury do pieców piekarskich tak na węgiel jak i na drzewo.
Liczne uznania od polskich piekarzy.

Pierwsza fabryka piekarskich łopat (szybrów)

**— Józefa Czapki —
w KOPRZYWNICY
(Josef Čapka Kopřivnice Morawy)**

istniejąca od wielu lat i odznaczona na wielu wystawach pierwszymi medalami wysyła odwrotnie wszelkie zamówienia na łopaty według ządania.

Tamże do nabycia najlepsza razówka pszeniczna do wyrobu chleba Grahama według przepisu Dra Bilza. — Główny zastępca na Galicyę i Bukowinę: LEON BAŁUK. — Kraków, ul. Garbarska 12. Cenniki wysyła wprost firma.

DROŻDŻE

bar. MAXA SPRINGERA
w Wiedniu

znane w Europie z najwyższej siły fermentacyjnej i trwałości tejże,

z fabryk w Wiedniu-Reindorf i we Francji w Maisons-Alfort i Ris-Orange k. Paryża.

Skład fabryczny w KRAKOWIE:
H. Rosenberg, Starowiślna 34.

Jesteś chory!

za darmo

wyjaśnię każdemu, w jaki sposób wyleczyłam się z długotrwałej choroby piersiowej (gruźlicy, zapalenia i astmy). Za skutek ręczę. Nie żądam żadnego wynagrodzenia. Czynie to dlatego, ponieważ postanowiłam to sobie w czasie, kiedy stan mój powszechnie uważano za beznadziejny — i jeżeli znajdę środek, który mnie uzdrowi, podam o nim ogłoszenie własnym kosztem do wszystkich pism publicznych.

Pi. F. Kržízkova
Prahá II. c. 2007.

Kazimierz Stepiński

(ojciec Jana)

w Podgórzu, ul. Kalwaryjska 56

podejmuje się ustawiania spódów, tudzież budowy i przebudowy pieców pod nader korzystnymi warunkami.

Wyjeżdża do każdej miejscowości.

Na zgłoszenia wystarczy karta korespond.

Piece piekarskie
buduje, przebudowuje,
układa posadzki
Jan Szczepański
LWÓW, TKACKA 3.

Wszelkie wyroby koszykarskie

trzciny, wikliny, słomy i t. p. patentowane
dostarcza w najlepszej jakości
po cenach umiarkowanych

JAN MICHALETZ fabryka koszyków

Wiedeń XIV,

ulica Benedykta Schelingera 18.

☉ Żądajcie cenników. ☉

PŁYTY SZAMOTOWE

najlepszej jakości firmy

*** MITSCHERLING w RADEBURGU ***

wielkie na spód pieców i małe do sklepień, — poleca

LEON BAŁUK, główny zastępca fabryk, Kraków, Garbarska 12.

☛ CENY UMIARKOWANE ☛

PIERWSZA AUSTRYACKO-WĘGIERSKA FABRYKA PIEKARSKICH MASZYN i PIECÓW
AKCYJNE TOWARZYSTWO

WERNER i PFLEIDERER

Wiedeń XVI,

ul. Odoakera 35.

Maszyny najlepszej konstrukcyi do wszelkiego rodzaju ciasta.

Specjalne piece parowe do najmniejszych lokali zastosowane.

DIAMALT

Łatwe używanie i pewny wynik. Wielka oszczędność w materiale czasie i robocie.

* Wyrabiane jedynie przez pierwszą *
Wiedeńską eksportową fabrykę srodu

HAUSER & SOBOTKA
W STADLAU KOŁO WIEDNIA.